

Prvé kroky v škole a farnosti

Napísal Michal Marhefka

Utorok, 06 Október 2009 03:57

Konečne som sa po mesiaci čakania dostal do školy. Síce všetko bolo v poriadku, dosť viazla komunikácia. A kým Robo, ktorý prišiel do Ruska 16 dní po mne, bol už dávno v škole, ja som len tajne závidel a nudil sa. Nuž ale podarilo sa, a tak po vstupnom teste, ktorý dopadol dosť dobre, som sa dostal do pokročilejšej skupiny.

Všetci moji spolužiaci sú Číňania z regiónu okolo mesta Charbin. Za sebou majú už dva roky štúdia ruštiny, kým ja len deväť mesiacov. Ovládajú množstvo slovíčok. Na prvej dvojhodinovke Hovorovej reči, som sa trochu zapájal, a sem tam niečo povedal. Na jej konci sa ma sused pýtal: „Prečo ty, Rus, chodíš na ruštinu?“ Potešilo ma to, ale musel som konštatovať, že nie som rus, ale Slováč. Aj ostatných spolužiakov udivovalo, ako viem, rozprávať, no profesorka gramatiky ich schladila, že to nie je až tak pravda. Pochopiteľne, sem tam mi stačí napodobniť prízvuk, a hoci nič po rusky nepoviem, bude to tak vyzerať. A oni chudáci musia meniť nielen prízvuk, ale aj intonáciu a logiku jazyka. Ale sú machri a ide im to.

Číňania sú veľmi milí a priateľskí. Dostal som už tri pozvania na návštevu, a tým aj na obed. Oni žijú v internáte, ale varia si sami, pretože jedlo je umenie a potrebuje čas, niekedy aj na úrok domácich úloh. Hneď na začiatku som sa dostal do partie s Igorom (každý z Číňanov má pre zjednodušenie ruské meno). Od neho som dostal čínske meno Tchon dzua, čo znamená sused, keďže sedíme vedľa seba.

Prezradil som im, keď bola otázka o tom, čo budem v Rusku robiť, že som kňaz. Nerozumeli, ale pozreli do elektronického slovníka, ktorý nosí každý z nich pri sebe a vyšlo im šen fu. Na čo niektorí z nich ukázali napodobeninu prežehnaní, takže o kresťanstve majú šajnu, veď v

Prvé kroky v škole a farnosti

Napísal Michal Marhefka

Utorok, 06 Október 2009 03:57

Charpine sú komunity pravoslávnych, katolíkov oficiálnej i podzemnej Cirkvi. Ale či je z nich niekto veriaci, som sa nedozvedel, lebo nie vždy je ľahké ich porozumieť.

Čo sa týka učiva, čakal som niečo iné. Myslel som si, že sa budem učiť jazyk, tak ako na Slovensku na hocakej hodine nemčiny. No tu mám kompletný rozvrh od pondelka do soboty, každý deň 4 – 6 hodín. Niektoré predmety sú príliš teoretické, napr. fonetika, kde sme sa učili fonetickú transkripciu, pre mňa úplne zbytočnú, ale aj iné, kde sa berú jazykové javy, o ktorých som sa učil už na základnej škole. A ja potrebujem slovíčka, cvičenia, konverzáciu, čítanie, počúvanie (síce to funguje samo – rádio, televízia, ľudia), aby som mal zásobu a potom k tomu gramatiku. Ale čo spravím.

Zábavný je predmet Preklad. Profesorka má vyštudovanú čínštinu, preto sa preklady robia z čínštiny. Dobrosrdečný Igor mi na prvej mojej hodine poskytol text, aby som bol v obraze, ale si neuvedomil, že je neviem, prečítať ani jeden čínsky znak. Aspoň sme sa zasmiali.

1. októbra mali Číňania sviatok revolúcie, tak ostali doma, ale ja som mal prísť popočúvať ruských študentov. Tak som bol na Lexikológii a Kultúre reči. Všetko sa dalo veľmi pekne rozumieť, ale rozprávať o tom po rusky je už pre mňa náročnejšie. Preto si aj poznámky píšem radšej po slovensky, lebo je to rýchlejšie a pri písaní azbuke musím dlho rozmýšľať. Treba viac praxe.

A vo farnosti pekne krásne koncelebrujem, alebo, aby som nezabudol, slúžim súkromné sv. omše (po rusky), veď z času načas chcem aj ja poriadne podržať premeneného Ježiša. A okrem toho robím trochu kostolníka tým, že otvorím kaplnku, nachystám na sv. omšu a oblečiem kňaza, veď potom aj seba.

Nuž myslím, že zatiaľ stačí. Prosím, modlite sa za Rusko, Rusov, Katolíkov a Pravoslávnych poriadne. A môžete aj za mňa, zídte sa. S požehnaním Michal SVD.